

ere skikkede til at have Stemmeret. Men er da Modpartiet skiftet til at have Stemmeret? Ere Modstanderne skikkede til at have Magten ihænde? Forholdet er altsaa det, at den ene Part lovgiver for den anden og opretholder Arbejdsregulativer, om hvilke vi her hjemme forlængst have sagt, at de kun kunde føre til Afdelagelse og Ulykke. Altsaa Lovgivningsmagten er i Modpartens Haand. Men hvor er Administrationen? Den er ogsaa hos de Hvide, den er ogsaa i Modpartens Haand, som paa forskjellig Maade er afhængig af Kolonialraadet og Gubernementet, og man kunde vel saae at vide — men det kan man ikke læse sig til i Hof- og Statskalenderen — hvorledes denne lille regjerende Klasse er indbyrdes bevoget og beslagtet, og hvorledes den vaager over, at Negrenes Klager ikke skulle komme til Orde. Have Negrene en Presse? De have ingen. De ere ganske prisgivne Modstandernes lovgivende og forvaltende Myndighed. Det gaar der, som det maa gaa med en saadan Slaegt; de have en Exadition iblandt dem. Den have de, og deres Misforholdelse beholde de hos dem selv. Men den er stigende og ulmende og kan en skøn Dag ved given Leilighed bryde frem. Man fortæller os vel, — men hvem tror det, efter at have læst Kommissionens Betænkning, at denne lille Anledning var Skyld i Oprøret. Nei mine Herrer, det er den ulmende Misforholdelse, og det er den Behandling, de paa forskjellig Vis have faaet derovre, der er Skyld deri. Jeg skal ikke opholde mig ved at læse op af Kommissionensbetænkningen. Jeg antager, at de ærede Herrer, i alt Fald de fleste af dem, have læst den, og jeg skal derfor kun minde om, hvad der staar i den. Negrene ere i Modsatning til den Skildring, som det ærede Medlem fra Sørbjerg gav, noisomme Folk. De ere ikke skikkede til at være Gæder, sagde han; men omkring Christianssted er der dog nogle Negre; der have smaa Stendomme, og de skulle bestyre dem ganske fortrinligt, sørge godt for at saae Jøden og kultivere de smaa Pletter, som de have, paa en fortrinlig Maade. Det viser netop, at det ærede Medlem har Uret, for saavidt man henviser til disse saa Fakta. Det er ikke mange, der ligge for, men de ere i ethvert Fald tilstrækkelige til at vise, at han har Uret. Der blev sagt af det samme ærede Medlem, at Planterne skulde ingen Hjælp have, men det forekommer mig, at han dog alligevel kom til, at de skulde have Hjælp. Der skulde anlægges Veie for dem, der skulde plantes Træer. Ja, det kunde lade sig gøre, naar det blev givet Noget fra Dørne til Statens Fornødenheder; men det gjør der jo ikke. Naar vi altsaa skulle gjøre det uden Erstatning, er det en Hjælp, der ydes dem. Forresten kom det ærede Medlem til at staa i Opposition til den høie Regjering, thi han har den modsatte Opfattelse af Regjeringen. Han har den Opfattelse, at Bureaualagene have virket

i allerhøieste Grad fordærveligt. Men Bureaualagene ere et Led i Systemet, idet de i Forbindelse med Arbejdsregulativerne have ført til denne uheldige Stilling. Han sagde endvidere: Lad Planterne sørge for sig selv; naar de ikke kunne holde sig, saa lad dem gaa deres Vej. Det er ganske den modsatte Vej af den, vi herhjemme fra ere gaaede. — Jeg har altsaa stillet adskillige Spørgsmaal, jeg har flere Lovl, og jeg kan, naturligvis ikke sige, om det forholder sig saaledes, som jeg her har sagt, at Negrene lide Ondt i Fængslerne. Men at det siges og siges fra en Side der kan vide Bested, er sikkert, og at de endnu sidde i Fængsel, er ligesaa sikkert. Jeg stiller kun Spørgsmaal baade angaaende Hvide og angaaende Sorte, om de ere bleome arresterede iflæng, og hvorledes der overhovedet er gaaet frem ligeoverfor denne Sag. Det er det, jeg ønsker, og jeg har endvidere sagt, at Stændretten kan ifølge sin Sammensætning, selv om den vilde være upartisk, neppe have været det, fordi de to Personer af tre ere interesserede i Sagen. Den ærede Finanzminister sagde, at den første Betingelse er, at der skulde være Ro og Orden tilstede. Det er jeg med til, det har jeg ikke udtalt mig imod. Enten Den skal være sukkertykende eller ikke, skal der være Ro og Orden tilstede; men hvorledes dette staffles tilveie, deri er det, at Meningerne skulle sig. Sagen er simpel, sagde det ærede Medlem, der forleden Dag indledede Forhandlingerne, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Lvermoes). Ja, det er en overmaade simpel Ting; den Sag synes at være temmelig sikker, at en frugtbar Ø, af Størrelse som Møen, maatte kunne ernære en passende Befolkning, uden at behøve Hjælp, ja maatte endog saa kunne yde Noget til Statsfornødenhederne, hvad der ogsaa har været Koloniallovens Mening. Jeg slutter med at sige, at jeg ønsker, at Ondet maa blive afhjulpet fra Roden; at der paa den ene eller den anden Maade maa foregaa en alvorlig Undersøgelse, eller, om man vil vente, for at se, hvorledes det gaar med det nuværende Sukkerfogert, for at se, om man skal gaa videre ad denne Vej eller ikke; vist er det, at der maa foregaa en Forandring, uden at betegne det for stærkt, kan man vistnok sige en Omvæltning, hvis der i Sandhed skal komme Ro, Orden og Tilfredshed tilstede. Jeg sjiønner ikke, hvad Nytte eller Fornøielse vi skulde have af denne Ø, naar vi blot skulle udøse Penge, men dog have Uro og Utilfredshed og en Befolkning, der staar tilbage for de øvrige Øers i Oplysning og Intelligents, jeg sjiønner ikke, at det kan være til Vore eller Læder for den danske Stat.

Finanzministeren (Christrup): Det ærede Medlem gjentog flere Spørgsmaal, som han iforgaars havde rettet til mig og ikke havde faaet fyldestgjørende Besvarelse af. Jeg tvivler om, at mit Svar idag vil være fynderlig mere fyldest-